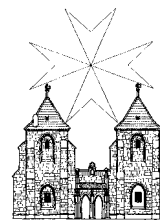

Konventuální kostel Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace

ÚNOR L.P. 2016

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2016

„Milosrdenství chci, a ne obět“ (Mt 9,13)

Díla milosrdenství na cestě Svatým rokem

1. Maria jako obraz církve, která evangelizuje, protože je evangelizována

V bule vyhlášené Svatý rok jsem vyzval k tomu, aby se „postní doba Svatého roku prožívala obzvláště intenzivně jako velká příležitost ke slavení a zakoušení Božího milosrdenství“ (*Misericordiae Vultus*, 17). Výzvou k naslouchání Božímu slovu a k iniciativě „24 hodin pro Pána“ jsem zdůraznil prvořadost naslouchání tomuto slovu v modlitbě; a to především slovu prorockému. Boží milosrdenství je vskutku hlásáním světu a každý křesťan je vyzván, aby s takovýmto hlásáním získal svou osobní zkušenost. Proto o postní době vyšlu misionáře milosrdenství, aby byli pro každého znamením Boží blízkosti a Božího odpuštění.

Maria přijala radostnou zvěst, kterou jí přinesl archanděl Gabriel, a proto ve svém *Magnificat* prorocky opěvuje Boží milosrdenství, jímž si ji Bůh vyvolil. Panna z Nazareta, Josefova snoubenka, se tak stává dokonalým obrazem církve a evangelizuje, protože byla a stále je evangelizována působením Ducha Svatého, jenž oplodnil její mateřské lůno. V prorocké tradici je totiž milosrdenství už i etymologicky úzce spjato s mateřským lůnem (*rahamim*) a také s velkorysou, věrnou a soucitnou dobrotou (*hesed*), jež se uplatňuje v manželských a rodičovských vztazích.

2. Boží smlouva s lidmi: dějiny milosrdenství

Tajemství Božího milosrdenství se odhaluje v průběhu dějin smlouvy mezi Bohem a jeho izraelským lidem. Bůh se vždy projevuje jako bohatý na milosrdenství a je připraven zahrnovat svůj lid niternou něhou a soucitností, především v těch nejdramatičtějších chvílích, když nevěrnost láme pouto paktu a smlouvu je třeba znovu potvrdit na stabilnější základě ve spravedlnosti a v pravdě. Stojíme zde tváří v tvář skutečnému dramatu lásky, v němž Bůh hraje roli zrazeného otce a manžela, zatímco Izrael je nevěrným dítětem nebo manželkou. Právě obrazy z rodiny – jako je tomu v případě Ozeáše (srov. Oz 1-2) – mají ukázat, až do jaké míry se Bůh chce připoutat ke svému lidu.

Drama lásky dosahuje svého vrcholu v Synu, který se stal člověkem. V něm nás Bůh zahrnuje svým nekonečným milosrdenstvím až do té míry, že se stává „vtěleným Milosrdenstvím“ (*Misericordiae Vultus*, 8). Ježíš z Nazareta je synem Izraele se vším všudy, a to až tak, že vtěluje ono vnitřní naslouchání Bohu, které od každého žida vyžaduje *šema*, jež je dodneška srdcem smlouvy Boha s Izraelem: „Slyš, Izraeli, Hospo-

din je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou“ (Dt 6,4-5). Boží Syn je Snoubencem, který činí vše pro to, aby si získal lásku Snoubenky; poutá ho k ní jeho bezpodmínečná láska, jež se zviditelní tím, že se s ní navěky zasnoubí.

To je pulzující srdce apoštolského *kerygmatu*, v němž má Boží milosrdenství ústřední a základní místo. Ono je „krásou spásonosné lásky Boží zjevené v Ježíši Kristu, jenž zemřel a vstal z mrtvých“ (apoštol. exhortace *Evangelii gaudium*,36), je tím prvním hlásáním, kterému „se má ve všech etapách a momentech katecheze stále znovu naslouchat a jež se má různými způsoby hlásat“ (*tamtéž*,164). Milosrdenství „je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry“ (*Misericordiae Vultus*, 21), aby tak znovu navázal vztah s Bohem. V Ježíši ukřižovaném jde Bůh až tak daleko, že chce dostihnout hříšníka na místě jeho nejkrajnější vzdálenosti, právě tam, kde se ztratil a odloučil od něho. Dělá to v naději, že tak konečně obměkčí zatvrzelé srdce své Snoubenky.

3. Skutky milosrdenství

Boží milosrdenství proměňuje srdce člověka, dává mu zakusit věrnou lásku, a tím jeho samého uschopňuje k milosrdenství. Stále novým zázrakem je to, že Boží milosrdenství může vyzařovat do života každého z nás, motivovat nás k lásce k bližnímu a dávat impuls k tomu, co církevní tradice nazývá skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Připomínají nám, že naše víra se vyjadřuje konkrétními každodenními skutky, které mají za cíl pomáhat našemu bližnímu na těle i na duchu a podle kterých budeme souzeni: dávat mu jíst, navštěvovat ho, utěšovat, vzdělávat. Proto si vroucně přeji, „aby křesťan-

ský lid během Svatého roku přemýšlel o *skutcích tělesného a duchovního milosrdenství*. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde Boží milosrdenství upřednostňuje chudé“ (*tamtéž*, 15). V chudém se totiž Kristovo tělo „stává znovu viditelným coby tělo, které je zmučené, bolavé, zbité, podvyživené a na útěku..., abychom jej rozpoznali, dotýkali se jej a poskytovali mu péči“ (*tamtéž*). Nevídané a pohoršující tajemství utrpení nevinného Beránka, pokračující v dějinách: hořící keř nezištné lásky, před nímž si jako Mojžíš můžeme jen zout opánky (srov. *Ex 3,5*) – tím spíše, když chudým je bratr nebo sestra v Kristu trpící kvůli své víře.

Před takovouto láskou silnou jako smrt (srov. *Pís 8,6*) se tím nejubožejším chudákem jeví být ten, kdo sám sebe za takového nepovažuje. Myslí si, že je bohatý, ale ve skutečnosti je nejchudší z chudých. Je takový, protože je otrokem hříchu, který ho nutí, aby bohatství a moc používal nikoli ke službě Bohu a druhým lidem, ale k tomu, aby v sobě potlačoval vědomí, že ani on není ničím jiným než ubohým žebrákem. Čím větší jsou bohatství a moc, jimiž disponuje, tím větší může být jeho klamné zaslepení. Může dojít až tak daleko, že ani nebude chtít vidět chudého Lazara, který

žebra u dveří jeho domu (srov. *Lk 16,20-21*) a je obrazem Krista, jenž si v chudých vyprošuje naše obrácení. Lazar je tou možností k obrácení, kterou nám Bůh nabízí a kterou možná my ani nevidíme. Toto zaslepení je doprovázeno pyšným blouzněním o všemohoucnosti, v němž se neblaze ozývá ono ďábelské „budete jako Bůh“ (*Gen 3,5*), které je u kořene každého hříchu. Takové blouznění může nabýt i sociální nebo politické podoby, jak to ukázaly totalitní režimy 20. století a jak to dnes ukazují ideologie unifikovaného technicko-vědeckého myšlení, které se snaží učinit Boha bezvýznamným a člověka chtějí zredukovat na manipulovatelnou masu. A zároveň to mohou ukazovat i struktury hříchu spojené s falešnými rozvojovými modely založenými na zbožštění peněz. Ty vedou ke lhostejnosti bohatších lidí a společností k osudu chudých, před nimiž zavírají dveře a dokonce je nechtějí ani vidět.

Postní doba letošního Svatého roku je tedy časem příhodným pro to, abychom díky naslouchání Slovu a konání skutků milosrdenství konečně vyšli ven ze svého existenčního odcizení. Jestliže se skrze skutky tělesného milosrdenství dotýkáme Kristova těla v bratřích a sestřích, kteří potřebují, abychom jim dávali najíst, oblékali je, ubytovávali je a navštěvovali, pak skutky milosrdenství duchovního – radit, vyučovat, odpouštět, napomínat, modlit se – se dotýkají bezprostředněji toho, že jsme hříšníci. Tělesné a duchovní skutky proto nelze oddělovat. Právě tím, že se hříšník v ubožákovi dotýká Kristova těla, může dostat dar pochopení, že on sám je ubohý žebřák. Na této cestě si také „pyšní“, „mocní“ a „bohatí“, o nichž hovoří *Magnificat*, mohou uvědomit, že jsou bez vlastní zásluhy milováni Ukřižovaným, který i pro ně umřel a vstal z mrtvých. Pouze v této lásce se nachází odpověď na žízeň po nekonečném štěstí a lásce, o níž si člověk klamně myslí, že ji může utišit pomocí idolů vědění, moci a vlastnění. Existuje však trvalé nebezpečí, že kvůli stále neprodyšnější uzavřenosti před Kristem, který v chudém i nadále tluče na dveře a na srdce, skončí ti pyšní, bohatí a mocní tak, že se sami odsoudí k pádu do oné věčné propasti, jíž je peklo. Proto znova zaznívají zkormoučená Abraháмова slova, určená jak jim, tak i nám všem: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (*Lk 16,29*). Takovéto činorodé naslouchání nás nejlépe připraví na oslavu konečného vítězství zmrtvýchvstalého Snoubence nad hříchem a nad smrtí. On si přeje očistit svoji Snoubenku, která očekává jeho příchod.

Nepropásněme tuto postní dobu jako čas příhodný pro obrácení! Prosme o ně na mateřskou přímluvu Panny Marie, která před velikostí Božího milosrdenství, jež se jí dostalo bezplatně, jako první poznala svou nepatrnost (srov. *Lk 1,48*) a vyznala, že je pokornou služebnicí Páně (srov. *Lk 1,38*).

Ve Vatikánu 4. října 2015, svátek sv. Františka z Assisi

František

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin a ve středu, o Prvním pátku měsíce února (5. února 2016) a v pátky doby postní v 17:30 hodin. Nedělní mše sv. 23. února 2016 (2. neděle postní) je slavena v latinském jazyce. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy.

V úterý 2. února 2016, o svátku **Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)**, bude žehnání svící s průvodem a mše sv. v 17:30; nezapomeňte si přinést svíce.

Ve středu 3. února 2016, o památce sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, bude po mši sv. udíleno svatoblažejské požehnání.

Postní doba začíná Popeleční středou 10. února 2016. Tento den je dnem kajicnosti a přísného postu. V 17:00 hodin bude společná *modlitba sedmi kajících žalmů*, mše sv. s udílením popelce pak začne v 17:30 hodin.

V době postní: mše sv. ve středu bude spojena se slavením nešpor; **pobožnost křížové cesty** každý pátek v 17:00 hodin (kromě pátku 4. března 2016), po ní mše sv.

Slavnost **Výročí posvěcení hlavního kostela na Maltě a našeho kostela** oslavíme mši sv. již v předvečer, tj. v pátek 19. února 2016 v 17:30.

Při bohoslužbách v neděli **21. února 2016** (2. neděle postní) proběhne sbírka „Halěř sv. Petra“. V roce 2015 bylo celkem vybráno 892 954,59 Kč.

Den a hodina		Slavení	poznámka
1.	<i>pondělí</i>		
2.	<i>úterý</i> 17:30	UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU	SVÁTEK
3.	<i>středa</i> 17:30	sv. Blažeje, biskupa a mučedníka; sv. Ansgara, biskupa	
4.	<i>čtvrtek</i>		
5.	<i>pátek</i> 17:30	sv. Agáty, panny a mučednice	památka
6.	<i>sobota</i>	sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	památka
7.	<i>neděle</i> 10:00	5. neděle v mezidobí	
8.	<i>pondělí</i>	sv. Jeronýma Emilianiho; sv. Josefíny Bakhity, panny	
9.	<i>úterý</i>		
10.	<i>středa</i> 17:30	Popeleční středa	
11.	<i>čtvrtek</i>	Panny Marie Lurdské	
12.	<i>pátek</i> 17:30		
13.	<i>sobota</i>		
14.	<i>neděle</i> 10:00	1. neděle postní	
15.	<i>pondělí</i>		
16.	<i>úterý</i>		
17.	<i>středa</i> 17:30		s nešporami
18.	<i>čtvrtek</i>		
19.	<i>pátek</i> 17:30		
20.	<i>sobota</i>	VÝROČÍ POSVĚCENÍ VELKÉHO KOSTELA NA MALTĚ	SLAVNOST
21.	<i>neděle</i> 10:00	2. neděle postní	<i>Latine</i>
22.	<i>pondělí</i>	STOLCE SV. PETRA	SVÁTEK
23.	<i>úterý</i>	sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	
24.	<i>středa</i> 17:30		s nešporami
25.	<i>čtvrtek</i>		
26.	<i>pátek</i> 17:30		

27.	<i>sobota</i>			
28.	<i>neděle</i>	10:00	3. neděle postní	
29.	<i>pondělí</i>			

Světový den nemocných u sv. Karla Boromejského v Praze.

U příležitosti Světového dne nemocných vás zveme, drazí Páni nemocní, ke společné modlitbě za nemocné, Církev a svět do kostela sv. Karla Boromejského u Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského ve Vlašské ulici v Praze na Malé Straně ve čtvrtek 11. února 2016.

Po celý den během adorace můžete přistupovat ke svátosti smíření a nemocných. Bude také možno požádat o individuální přímluvnou modlitbu za uzdravení z vašich konkrétních vnitřních i tělesných neduhů. Vás nemocné, kteří nebudete moci do kostela sv. Karla přijít a spojíte se s námi ze svých domovů, ujišťujeme svou modlitbou a vděčností za vaše oběti a modlitby. Zveme také vás, které netrápí žádné choroby: přijďte se modlit za naše nemocné bratry a sestry, za ty, kterým Ježíš věnoval zvláštní pozornost. I vy můžete přistoupit ke svátosti smíření a požádat o přímluvnou modlitbu. V kostele bude k dispozici košík, kam můžete vhodit své prosby a jména Vašich drahých nemocných. Na tyto úmysly se pak budeme při adoraci jmenovitě modlit.

Program:

10:00 začátek adorace

10:30 možnost přijetí svátosti smíření, svátosti nemocných, přímluvná modlitba...

15:00 mše svatá

18:00 ukončení výstavu slavnostním požehnáním

18:30 ukončení vysluhování svátostí a přímluvné modlitby

Postní duchovní obnova Návrat k Otci

Pastorační středisko AP, Kolejní 4, Praha 6, zve na postní duchovní obnovu s bratry františkány, Školskými sestrami sv. Františka a jejich spolupracovníky v rámci Svatého roku milosrdenství. Zahájení v pátek 12. února od 18:30, v sobotu 13. února od 9:00 do 17:00 hodin.

Společný čas prožijeme s Božím slovem, slavením společné modlitby chval, promluvami a zajímavými svědectvími. Nabídnuta bude i přímluvná modlitba, adorace a svátost smíření. Setkání vyvrcholí v sobotu odpoledne slavením liturgie.

Program

Pátek 12. února

18:00 registrace

18:30 mše sv.

19:30 1. promluva – Máme Otce

20:15 modlitba

Sobota 13. února

9:00 úvod do modlitby a chvály

10:00 1. promluva (P. Jakub SADÍLEK, OFM, P. Petr BENEŠ)

10:45 přestávka

- 11:15 2. promluva (Radim NĚMEČEK, Dominik JURÁSEK)
12:00 oběd (možnost adorace)
13:00 3. promluva (P. Jakub SADÍLEK OFM)
13:45 svátost smíření, přímluvná modlitby, adorace
15:30 mše sv.

Cena: 200 Kč (včetně občerstvení – káva, čaj, možnost objednat si bagetu k obědu). *Je nutné předchozí přihlášení:* <http://www.apha.cz/navrat-k-otci>.

„Te Deum Laudamus“ – koncert duchovní hudby.

Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za finanční podpory Městské části Praha 1 zvou na 2. koncert cyklu koncertů duchovní hudby „Te Deum laudamus – Tebe, Bože, chválíme“ v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně v úterý 16. února 2016 v 17:00 hodin. Účinkují: Nadia LADKANY – mezzosoprán a Irena CHŘIBKOVÁ – varhany. Vstup na koncert je volný.

57. pouť Řádu Maltézských rytířů do Lurd

Již je možné přihlašovat se na 57. pouť Řádu Maltézských rytířů do Lurd, která se bude konat od čtvrtku **28. dubna 2016 do pondělí 2. května 2016.**

V tomto termínu se již tradičně sjedou do Lurd členové a příznivci Maltézského řádu, stejně jako členové maltézských pomocných organizací, aby zde spolu s velkým počtem Pánů nemocných uctívali Pannu Marii. Každoročně se zde sejde téměř deset tisíc poutníků z celého světa.

Více informací na <http://lurdy.eu/> nebo na telefonních číslech 602 458 441 a 733 161 633 a mailem lurdy@lurdy.eu nebo také v sakristii kostela.

Znamení Svatého roku (Jan 10,7-9)

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, nám. sv. Petra v Římě, 16. prosince 2015, přeložil P. Milan GLASER; www.radiovaticana.cz

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Minulou neděli byla otevřena Svatá brána římské katedrály, baziliky sv. Jana na Lateránu, a otevřely se **Brány milosrdenství** katedrál všech diecézí světa a také svatyní a kostelů, které určili biskupové; Svatý rok probíhá v celém světě, nejenom v Římě. Přál jsem si, aby toto znamení Svaté brány měla každá místní církev a Svatý rok milosrdenství se tak mohl stát zkušeností každého člověka. Tímto způsobem byl Svatý rok zahájen v celé církvi a slaví se v každé diecézi jako v Římě, také první svatá brána byla proto otevřena v srdci Afriky a Řím je viditelným znamením všeobecného společenství. Kéž se toto církevní společenství stává stále intenzivnějším, aby církev byla ve světě živým znamením lásky a Otcova milosrdenství.

Také datum 8. prosince mělo podtrhnout tento požadavek tím, že spojilo začátek Svatého roku s padesátiletým výročím zakončení Druhého vatikánského ekumenického koncilu. Koncil totiž rozjímal o církvi a prezentoval ji ve světle mystéria společenství. Církev je roztroušena po celém světě a členěna do mnoha místních církví, ale vždycky je jen jedinou církví, kterou Ježíš Kristus chtěl a pro niž sám Sebe obětoval. Jedinou církví, která žije ze společenství s Bohem. Toto mystérium společenství, které z církve činí znamení Otcovy lásky, roste a zraje v našem srdci, až nám láska, kterou v Kristově kříži rozpoznáváme a do níž se hroužíme, umožní milovat tak, jak On miluje nás. Jde o bezmeznou lásku, jejíž tvář je odpuštění a milosrdenství.

Avšak milosrdenství a odpuštění nesmějí zůstat krásnými slovy, nýbrž denně se mají uskutečňovat. *Mít rád a promíjet je konkrétní a viditelné znamení toho, že víra proměnila naše srdce* a umožňuje samotnému Božímu životu, aby se v nás vyjádřil. Tento životní program nezná přestávku či výjimku, ale žene nás, abychom šli stále neúnavně dál s jistotou, že jsme podporováni otcovskou přítomností Boha.

Toto velké znamení křesťanského života se potom přetváří na mnoho jiných znamení, která jsou pro Svatý rok charakteristická. Myslím na ty, kdo budou procházet některou ze Svatých bran, které jsou v tomto jubilejním roce opravdovými branami milosrdenství. Brána označuje samotného Ježíše, který řekl: „Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu“ (Jan 10,9). *Projít Svatou branou je znamením naší důvěry v Pána Ježíše*, který nepřišel soudit, ale spasit (srov. Jan 12,47). Dávejte si pozor, až vám nějaký chytrák bude říkat, že je za to třeba zaplatit. Spása se nekupuje! Branou je Ježíš a je gratis! Ježíš říká o těch, kteří vcházejí jinudy než se má, že jsou zloději a lupiči. Mějte se tedy na pozoru: spása je zdarma. Projít Svatou branou je znamením opravdového obrácení našeho srdce. Když procházíme onou Branou je dobře pamatovat na to, že máme otevřít dokořán také bránu svého srdce. Když stojím ve Svaté bráně, říkám: „Pane, pomoz mi otevřít dokořán bránu mého srdce!“ Svatý rok by nebyl moc účinný, kdybychom branou svého srdce nenechali projít Krista, který nás pobízí jít druhým vstříc a přinášet Jeho a Jeho lásku. Jako tedy zůstává otevřena Svatá brána, protože je znamením přijetí, které nám vyhrazuje sám Bůh, tak také ať je naše brána stále otevřena, aby nikdo nebyl vyloučen, ani ten či ta, kdo mne obtěžuje.

Důležitým znamením Svatého roku je **zpověď**. Přistoupit k této svátosti, která nás směřuje s Bohem, znamená učinit přímou zkušenost s Jeho milosrdenstvím, znamená najít Otce, který odpouští, Boha, který odpouští všechno. Bůh nás chápe i s našimi omezeními a našimi kontradikcemi. A nejenom to. Bůh nám svojí láskou říká, že když svoje hříchy uznáváme, je nám ještě blíže a vybízí nás hledět vpřed. Když uznáváme svoje hříchy, v nebi se slaví. Ježíš pořádá slavnost a tou je Jeho milosrdenství, neklesejme na mysl. Kupředu.

Častokrát jsem slyšel říkat: „Otče, nedovedu odpustit sousedovi, spolupracovníkovi, tchýni, snaše.“ Všichni jsme to slyšeli: „Nedovedu odpustit.“ Jak ale můžeme prosit Boha o odpuštění, když nejsme schopni odpustit? Odpuštění je něco velkolepého, a přece není snadné odpustit, protože naše srdce je chudé a pouze svými silami to nedokáže. Pokud se však otevřeme přijetí Božího milosrdenství, dostaneme schopnost odpustit. Mnohokrát jsem slyšel: „Nemohl jsem dotyčného ani vidět. Nenáviděl

jsem jej, ale jednoho dne jsem přistoupil k Pánu, prosil o odpuštění svých hříchů a odpustil jsem mu také. To se stává denně. Tuto možnost máme vždycky nablízku.

Odvahu tedy! Prožívejme Svatý rok těmito znameními, která obnášejí velkou sílu lásky. Pán nás bude provázet a povede nás, abychom ve svém životě zakoušeli i další důležitá znamení. Odvahu a kupředu!

Svaté brány roku milosrdenství v Arcidiecézi pražské

Svatý rok milosrdenství vyhlášený papežem Františkem od 8. 12. 2015 do 20. 11. 2016 probíhá na řadě míst celého světa. Poprvé v dějinách se však svaté brány otevírají také na našem území. V Arcidiecézi pražské jde o tato místa:

- katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (Praha-Hradčany);
- kostel Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze (nám. Jiřího z Poděbrad, Praha 3 – Vinohrady);
- kostel Panny Marie Vítězné a sv. Antonína Paduánského - Pražské Jezulátko (Karmelitská ulice, Praha 1);
- kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi;
- kostel sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi;
- klášterní kostel Nejsvětější Trojice ve Slaném;
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře u Příbrami (otevření 5. června 2016 v 9:00 hodin);
- Jako zvláštní jubilejní chrám byl vyhlášen kostel Panny Marie a sv. Benigny (Svatá Dobrotivá) v Zaječově na období 1. 7. – 31. 8. 2016 (na tomto poutním místě však nebude otevřena svatá brána).

Jako **hlavní místo slavení roku milosrdenství** jsme vybrali z praktických důvodů **kostel Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech**.

Dne 4. března 2016 v tomto hlavním kostele Svatého roku milosrdenství v Arcidiecézi pražské proběhne **pouť farností a společenství našeho I. pražského vikariátu**. Zde bude probíhat zvláštní poutní program: ráno bude mše svatá v 8:00 a hlavní mše svatá od 18:00. Po večerní mši svaté bude následovat nejen eucharistická adorace a příležitost ke svátosti smíření, ale také krátká katecheze na jednotlivá témata.

V tento den, tj. v pátek 4. března 2016 (První pátek), v našem kostele křížová cesta, mše sv. a prvopáteční pobožnost se konat nebudou, abychom se všichni účastnili této poutě.

MHD: tramvaj 11 a 13 nebo metro (A), zastávka/stanice Jiřího z Poděbrad.

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
České Velkopřevorství
telefon: 257 530 824
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPRÆM
rektor kostela
telefon: 731 402 597
e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

<http://www.maltezskyrad.cz>